

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ὁ ἑλληνισμὸς θρηνεῖ τὸν ἐξοχὸν καθηγητὴν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Γεώργιον Α. Ράλλην τελευτήσαντα τὸν βίον τῆ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐν Γαστάν τῆς Γερμανίας, ἐνθα χάριν ἀναψυχῆς μετέβη. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος τῶν φίλων του ὁ πολλὰ ὠφελθεὶς καὶ διδαχθεὶς, διὰ τῶν σοφῶν συμβουλῶν καὶ συγγραμμάτων του, ἀποκαλύπτων τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τῆς μνήμης τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς ῥίπτω ἐν δύκρῳ ἐπὶ τῆ στερῆσαι τοιοῦτου ἐξόχου πολίτου καὶ πολιτικοῦ φίλου. Ὁ Γεώργιος Ράλλης ἀναρρηθεὶς εἰς τὰ ὑπάτα τῆς πολιτείας ἀξιώματα διέπρεψεν ἀείποτε καὶ ὡς Ὑπουργὸς καὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν βαθυτάτην παιδείαν του, τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν πατριὸν καὶ ἐθνοπρεπὴ εὐσέβειάν του. Ἐργασθεὶς ἀόκνως περὶ τὰς τέσσαρας δεκαετηρίδας συνέγραψε καὶ μετέφρασε πολλὰ σοφὰ συγγράμματα, δι' ὧν μορφοῦνται οἱ περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολούμενοι καὶ ὁδηγοῦνται οἱ δικασταὶ εἰς τὴν λύσιν τῶν ἀναφυσόμενων νομικῶν ζητημάτων. Ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ φανερῶνται ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ζωηρότης τοῦ ὕψους, ἡ ὀρθότης τῶν σκέψεων, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐμβρίθεια, τὸ εὐμέθοδον τῆς ἐκθέσεως καὶ ἡ ἐντασις τῶν νοητικῶν δυνάμεων του.

Ὡς οἰκογενειάρχης ὑπῆρξε τύπος φιλόστοργου πατρὸς καὶ ἀμιμητοῦ συζύγου ἀνέθρεψε τὰ τέκνα του δι' ἐπιμελημένης ἀγωγῆς, ἐπιδαφιλευθείσης αὐτοῖς δι' ἀπείρων θυσιῶν. Οἱ προσφιλεῖς μοι Ἀλέξανδρος νῦν γενικός ἐν Καίρῳ πρόξενος, ὁ Δημήτριος τέως Ὑπουργός, ὁ Χρῆστος ἰατρός καὶ αἱ ἐκλεκταὶ δέσπιναι Ἑλένη Σούτσου, Μίνα Ραζῆ καὶ Ζωήτσα Περσιάνη παριστῶσι ἀψευδῆ ἀπόδειξιν τῆς καταβληθείσης ἐπιμελείας τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς πρὸς μόρφωσιν οἰκογενείας. Οὗτοι μὲν ὡς ἐσώπτρῳ παριστῶσι τὰς ἀρετὰς του· αὐταὶ δὲ εἰσὶν ἀντάξια θυγατέρες τῆς

σεβασμιωτάτης συζύγου του Πηνελόπης Ζῶης θυγατρὸς τοῦ Ζῶη Πάνου ἀντιστρατήγου τοῦ ἔλκοντος τὸ γένος ἐκ τῶν ἡρώων τῆς σερειᾶς Ἑλλάδος, τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων ἰδρυτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἤτοι τῆς οἰκογενείας Τζαβελαίων. Τῆς ἀειμνήστου Πηνελόπης στερηθεὶς πρὸ ἔτους βαρέως ἔφερε τὸ ἀλγος τῆς καρδίας μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς του· καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ.

Ἐπέπρωτο, ἐξοχε διδάσκαλε τοῦ Γένους, νὰ μεταβῆς εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀπὸ ξένης γῆς μακρὰν τῆς πεφιλημένης σου Ἑλλάδος Ἰσως νόμος ἠθικῆς τιнос ἔλξεως σὲ ὠδήγησεν ἐκεῖ ἐν τῇ σοφῇ Γερμανίᾳ, ἐξ ἧς ἠρύσθησεν τὰ νάματα τῶν βαθειῶν γνώσεών σου. Ἀποβιώσας κατέλειπες καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ κενὸν δυσαναπλήρωτον, ἀλλ' οὐχ ἤττον θὰ ζῆς ἀείποτε ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστῆμῃ καὶ τὸ ὄνομά σου θὰ προφέρωσι μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης οἱ ἐπερχόμενοι τοῦ ἡμετέρου ἔθνους γενεαί. Ἐκεῖ ἐν ταῖς Οὐρανίαις μοναῖς, ἐνθα μετέβης, μὴ λησμονήσῃς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον ἐμόχθησας. Δεήθητι τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ εὐδωσέως αὐτῆς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀληθοῦς σοφίης, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν τῶν πατέρων μας, δι' ἧς καὶ μόνης, ὡς σὺ πολλάκις με ἐδίδαξες, δυνατὰ νὰ καταβάλλῃ τοὺς ἐχθροὺς τῶν Πανελληνίων πόθων καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ ἔθνους.

Ἐγὼ δὲ συνενῶν τὴν λύπην μου μετὰ τῆς λύπης τῆς σεπτῆς οἰκογενείας σου σοὶ δίδω τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν δεόμενος τοῦ Θεοῦ ὅπως दाφιλεύσῃ καὶ τῇ πατρίδι καὶ τῇ οἰκογενείᾳ σου πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 2 Αὐγούστου 1883.

Ὁ εὐγνώμων καὶ τεθλιμμένος φίλος

Ἰωάννης Β. Τριβιζᾶς.

Αρ. Εἰσ.
616

VI 142